Van modder, engele en ander biker drome!

(Caution needs to be exercised when reading this. The author makes use of picturesque and very descriptive language. Reader's discretion is advised!)

How did it get this far? I've been here before, many times. In fact, 24 times in total. And I thought I had done it enough, I wouldn't sommer do it again…………I'm on the starting line. The weather is miserable, it's raining, the wind is up, it's freezing and fairly dark due to the thick fog. It's 8 am in Howick - KZN. We get told to line up.
An oldish Oomie slips in a mudhole right in front of me - Eina, hy't seer gekry. Ek buk af om hom te help en: moertjie, daar gly ek ook. Sowaar, ek's vol modder, my goggles is vuil, ek's sopnat , koud en nou sommer moerig ook……………………maar weereens,vra ek, hoe't ek hier beland?

Jy sien, hoofseun kry so twee maande gelede 'n 'bee under sy bonnet' en hits al wat 'n Moamer is op, om in 2012 die Roof te gaan ry (dis nou die Roof of Africa, een van die 5 grootste en moeilikste motorfiets- wedrenne op 'Enduro" of te wel 'plastic-bikes).
Dis die ***'chance in a lifetime'*** weens die logistiek, die spanpoging, die finansies wat deur almal gedeel kan word ens. ens. Sy prefekte staan dadelik op en vat plek langs hom in. Kippie (ek) wil nie uitvoel nie – dis mos immers die 'chance in a lifetime'- en se maar so halfhartig ja, vir eers.

ONS MOET FIKS RAAK!, was die volgende . Reg koporaal! Ek grawe my ou tekkies uit die kas, my gymklere (wat nie meer pas nie) en nog 'n paar ander goed uit my jeug, wat my gaan help om weer fiks te raak.

4 weke later, die pols en 'n paar kilos kom af, die fiksheid keer stadig maar tog seker terug, die hangkas word weer effe 'n borskas, die oefeninge van ouds word weer lekker en kan gedoen word. FANTASTIC!

Now then, why not take up a challenge from a maaitjie (another maaitjie) and enter for this race(again). 4 years ago, I had kissed that thought good bye for good. Been there, done that, got the moral hangovers.

Well, here I am. My Saturday (today) starts at 1:30am. I get up, drink some *Bioplus* to help me fight the fatique, do the old trusted thing with ductape to prevent excessive exposure against the …blablabla………, load the CD shuttle with heavy techno (boy that stuff keeps me awake), and off I go.

Every time I see his trucks on the highway, I miss my wing mate. He's not in on this one, in fact, I'm Piet Pillietjies –no Moamer is supporting me in this one. Late at night, early in the morning? Who cares, the trucks are rolling, the dollar must roll. *AY, give that man a Bells!*

The regs office opens at 7. There are about 20 ladies behind computers, locating entries, handing out envelopes with race numbers and instruction. It's hectic, but oh, so efficient. I love it. The lady that helps me is about my age. She wears *Angel*. She asks me how many times do I want to enter? I tell her she looks like what she's wearing. She gets it, blushes slightly and repeats her question. "I came all the way", says I, "might as well do all 4 of them". Did I really want to? I must be out of my head. Too late. She had entered me and issued me with my envelopes. "Next please……!"

………….ek staan maar willekeurig op uit die moddergat, help die oomie, en daar line ons op. Die ou op die mikrofoon verduidelik so paar goed, heet ons welkom hier by sy 'duc pond', en belowe natterige weer.
Ja, right!
Hierdie gaan 'n **"mass start"** wees of note! Ek's in die 4de of 5 ry. Altesame is daar seker so 250 deelnemers in my groep. Ons spring weg. Daars onmiddelik 'n bottelnek, almal soek mos die perfekte lyn. Dis 'n gemors. Ek sien niks, dis net modder, water wat spat en ouens wat voor my inspring, zig-zag die hele tyd. Ek staan my man, veg met als wat die lyf kan gee. Kort voor lank is my pols skyhigh, die longe brand, ek moet afslack. Ek gaan dit andersins nie maak nie . Dis 1600m van hierdie goed. Stadig nou eers.
By die halfpad merk het ek my ritme. Maar my gogles is opgefog (met 'n G). My sig is bietjie minder as fo#ol (met 'n K). Ek hou letterlik kop bo water, hou maar net aan in die rigting wat almal maar beweeg. Steeds zig-zag ouens my lyn non-

stop. Dis irriterrend, ek wens hulle wil ophou ……….. Kadonk, daar raak ek die rigting kwyt en connect met 'n marshal – sorry ou, - maar nou's my hand seer, -great! Wat soek hy ook so naby die raceline?
Ek maak toe die eerste race klaar. 29 minute en iets.

Vinnig terug teerpad langs om betyds te wees vir die volgende race wat oor 20 minute of so begin. Hierdie keer gaan ek aan die ander kant begin. Heel regs. Daar's baie min delnemers – wonder nog hoekom - toe klap die skoot. Lekker, geen woelinge nie, geen bottelnek – net die onweer – reg 'in your face'. Ek sukkel, val dadelik terug, moes geweet het, nou's dit ek wat zig – zig –zig- windaf skuif, om in die skaduwee van die ander ouens te vorder. Ouens klap my, ander skree iets vir my, kan nie mooi hoor nie – seker sterkte of so met my race. Ek's verheug! Groet hulle ook vriendelik.
Race twee: 29 minute en iets.

Vinnig padlangs terug vir race 3. Halfpad val my wiele af. Stadig nou. Ek het nog een race oor. Ek pace myself in 'n ander rat en maak dit toe: 32 minute.

Race 4 was nag. Die lyf is moeg, die arms lam, bene wil ook nie meer lekker nie en ek is moer koud. Moet ek opgee? Die gedagte kom sterk deur. Die engeltjie op die ander skouer herinner my aan laas week se Rudamans op Killarney waar ek net 2 van die 3 laps klaar gemaak het. Is ek trots daarop? Sal ek dit weer so wil he? **NEE.** Ek hou uit, volle 35 minute daarvaan.
By die eindstreep is daar skare in die duisende. Die klank van musiek en die reuk van braaivleis deurdring murg en been. Mooi jong poppies deel koeldranke uit, ander weer sjampoe, nog mooieres deel die medaljes uit. Ei, dis tog te lekker hier………

Oppad huis toe speel DJ Tatjana." …I'm wild and free"….jy's my kind of girl. Net nie die ou voor my by van Reenens Pass nie. Sy wit perd op die emblem van sy mooi rooi kar is nie "wild and free" nie. Dis mos dan 80km/h, dan 100, dan weer 80……jy kan sommer sien die hings lyk amper soos 'n mak donkie. Hehehe, nie lang darnaa, toe sien ek my agterent………

Nouja toe. Na 21 uur in die saddle gaan ek nou inkruip. En ek hoop hoofseun en sy prefekte maak die roof hierdie jaar. Ek wil wragtig nie volgende jaar weer al hierdie dinge moet doen nie, soos om die Midmar myl te swem nie………..het ek iets gese van Midmar,swem? Nie?

Well!!!!! Go figure!

Moam groete

Pedro